
Suset fra Det Gamle Testamente

koncert

PETER DÜRRFELD

31. oktober 2015 00:00

Københavns Kantatekor forløste Mendelssohns storladne oratorium "Elias"

Fire stjerner

I Første Kongebog, kapitel 19, fortælles der: "Forud for Herren kom en voldsom og kraftig storm, der splintrede bjerge og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Efter stormen kom et jordskælv, men Herren var ikke i jordskælvet. Efter jordskælvet kom en ild, men Herren var ikke i ilden. Efter ilden lød der en sagte susen." Og da var Herren der.

Det er et af de mange højdramatiske steder i Mendelssohns oratorium "Elias", der blev uropført i England i 1846, og som man roligt kan indregne blandt de store korværker i musikkulturen. Værkets udbredelse lider måske lidt under, at det i modsætning til flere af Bachs og Händels oratorier ikke er knyttet til bestemt højtid, men "bare" fortæller den ekstremt højspændte historie om profeten Elias, der tordnede mod afgudsdyrkelsen af Baal og til sidst blev hentet til himmels i vogn med ildheste.

Værket kræver et talstærkt orkester med kor, og derudover har Mendelssohn komponeret en række indslag for solosangere, to af hvert køn - plus det løse, da kvindesiden navnlig i anden del får forstærkning. Og da det også kræver et betydeligt logistisk arbejde at føre ud i livet, kan man

kun være taknemlig for en sjælden gang at få lejlighed til at opleve "Elias" i sin fulde længde. Københavns Kantatekor har netop fremført værket i Store Magleby Kirke og Helligåndskirken, Københavns strøgkirke. Og det er sket uden at hugge en hæl eller klippe en tå. Vi fik Mendelssohns visionære værk i sin helhed og kom i mere end to timer virkelig til at opleve suset fra Det Gamle Testamente. Det er især koret, der giver os dette sus, der i musikalsk forstand ofte udvikler sig til orkanstyrke.

Værket blev fremført redeligt og uden unødigt effekt- jageri fra dirigentens side - musik og tekst er virkningsfulde nok i sig selv. Københavns Kantatekor så ud - og lød - som om de nød at gå om bord i dette oratorium, og man var godt hjulpet af fire fremragende sangsolister, der i Helligaandskirkens store rum fornuftigt nok havde ladet fløjlshandskerne blive hjemme. Barytonen Lars Møller havde meget at se til i partiet som Elias, men klarede alle udfordringer med stemmekraft og dramatisk tæft. Det samme kan med føje siges om sopranen Aileen Itani, Susanne Resmark i altpartiet (hun skulle endda også optræde som den beretningens blodtørstige dronning) samt om tenoren Magnus Vigilius, der er ved at udvikle sig til en heltetenor i det tyske repertoire - det kunne høres.

Orkestret var til lejligheden sammensat af professionelle musikere fra blandt andre Copenhagen Phil, DRSO og Det Kongelige Kapel - og navnlig strygergruppen fik også den mere lyriske side af Mendelssohn til at klinge smukt i det gamle kirkerum.

kultur@k.dk

© 2015 Kristeligt Dagblad, Vimmelskaftet 47, 1161
København K | Telefon: 33 48 05 00
Abonnement: 33 48 05 05 | Annoncer: 33 48 05 00 | Læs
mere om [ophavsret](#) og [persondatapolitik](#)